

Met kerst op de skipiste

Saskia krijgt op wintersportvakantie les van skileraar Erwin. Ze denken allebei dat het bij vakantieliefde blijft, maar inmiddels zijn ze al heel wat jaren getrouwd en runnen ze een Bed & Breakfast in Oostenrijk.

Saskia (53): "Ik was ontmoetbaar toen mijn vriendje in 1977 de verkering uitmaakte. De geplande zomervakantie viel daarvoor in het water. Mijn moeder stelde voor om dan met kerst op wintersport te gaan. Zo had ik toch vakantie en kon ik tegelijkertijd mijn gedachten verzetten. Op advies van een kennis vertrokken we in december met familie en vrienden naar Scharnitz, een dorpje in de Oostenrijkse provincie Tirol.

Omdat we nog niet eerder op skivakantie waren geweest, meldden we ons aan voor lessen bij de plaatselijke skischool. Onze skileraar was Erwin, de zoon van de eigenaar. Ik vond hem direct heel leuk. Hij was vrolijk, avontuurlijk en had een goed gevoel voor humor. Het was het bekende verhaal van de bruinverranderde skileraar die je aankijkt en de sneeuw onder je voeten laat smelten.

Ik kende de verhalen over skileren echter maar al te goed en besloot me niet zomaar te laten meeslepen. Voor en na mij zouden er vast nog heel veel andere vrouwen zijn. Als we na de les met de skiklas op stap gingen, maakte Erwin wel eens toespelingen naar mij en hij kwam vaak naast me zitten. We konden het goed vinden samen en ik merkte aan hem dat hij me wel leuk vond, maar ik bleef hetzelfde beeld van hem houden. Daarom bleef ik mezelf voortrouwen dat het leuk was voor de vakantie, maar meer ook niet. En inderdaad, toen de vakantie over was, leek onze liefde ook over.

De liefde voor het wintersporten was echter aangewakkerd, en iedere winter bracht ik met familie en vrienden door in de sneeuw van Scharnitz. Erwin zag ik maar zelden tijdens die vakanties. Dat veranderde toen ik plannen had om in het buitenland te gaan werken. De vader van Erwin stelde voor om een winter in Scharnitz te komen werken. Hij had op een piste een kleine stube, een soort kroegje, waar ik aan de slag kon. Dat leek me wel wat. Erwin zou er die winter niet zijn vanwege werk in Duitsland. Hij was dus niet de reden dat ik daar ging werken, hield ik mezelf voor.

kwijtgeraakt!"

Geukkig maar, want anders was ik de liefde van mijn leven hebben ze me altijd aangemoedigd mijn gevoel te volgen.

relatie. Ook zij kenden de reputatie van een skileraar. Toch ons. Mijn ouders waren niet direct enthousiast over onze houden. Vanaf dat moment werd het echt serieuus tussen en ik realiseerde me opeens dat ik van hem was gaan vrienden te zien. Erwin bleef elke dag. We misten elkaar, toen ik een week naar Nederland ging om familie en Dat het meer was dan een vakantieliefde, werd me duidelijk. Seefeld, leerde me squashen... Het was net een sprookje. We gingen samen skiën, hij nam me mee naar het casino in ken, zodat we 's avonds eerder naar huis konden.

vinden. Hij hielp me in de bediening en met het schoonmaken, zodat we 's avonds eerder naar huis konden. We gingen samen skiën, hij nam me mee naar het casino in Seefeld, leerde me squashen... Het was net een sprookje. Dat het meer was dan een vakantieliefde, werd me duidelijk. toen ik een week naar Nederland ging om familie en vrienden te zien. Erwin bleef elke dag. We misten elkaar, en ik realiseerde me opeens dat ik van hem was gaan houden. Vanaf dat moment werd het echt serieuus tussen ons. Mijn ouders waren niet direct enthousiast over onze relatie. Ook zij kenden de reputatie van een skileraar. Toch hebben ze me altijd aangemoedigd mijn gevoel te volgen. Geukkig maar, want anders was ik de liefde van mijn leven kwijtgeraakt!"

